

“Đấng Chúng Ta Mong Đợi”

Hàng năm cứ vào sau dịp Lễ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam và Lễ Chúa Kitô Vua, Giáo Hội lại tiếp tục nhắc nhở mỗi người Kitô Hữu chúng ta về Mùa Vọng. Từ ba đến bốn tuần chuẩn bị tâm hồn mừng Giáng Sinh, Con Thiên Chúa Nhập Thể để ở giữa chúng ta.

Mỗi người trong chúng ta nay có thể đã ở tuổi trên dưới 30, 40, 50, 60, 70 .v.v, tức là đã bằng ấy năm trời. Như trường hợp của người viết, đã hơn 50 năm rồi được Giáo Hội mời gọi, nhắc nhở qua Mùa Vọng để chuẩn bị tâm hồn đón mừng Con Một Thiên Chúa, Đấng Emmanuel giáng trần cư ngụ giữa nhân loại chúng ta. Noel 2017 tức là cho tới Giáng Sinh này chúng ta đã thật sự cảm nhận hoặc để cho Chúa Giêsu được Nhập Thể và ở lại nơi đời sống của chúng ta chưa? Thật sự chúng ta có mong đợi Chúa chăng?

Tuy Giáo Hội chưa bước vào Mùa Vọng nhưng nếu ai có dịp đi vào các shopping plaza chúng ta đều nhận ra sự trưng bày cách tung bừng với khung cảnh gọi cho chúng ta về mùa Noel mà Kitô Giáo chúng ta nhận biết là mùa Giáng Sinh. Qua những cảnh trí trưng bày đó chúng ta cũng bị thu hút vào những chi phối như mua sắm quà, lên chương trình tổ chức những buổi hội ngộ tiệc tùng, đi du lịch, gia đình và bạn bè đoàn tụ ăn uống vui chơi vì cũng là mùa nghỉ của Úc Châu chúng ta. Thời gian đi mua sắm và lên chương trình lại càng làm cho những cuối tuần thêm bận rộn và trôi đi rất nhanh. Rồi chẳng mấy chốc tới Vọng Giáng Sinh đã tới. Vợ chồng, con cái, ông bà, cha mẹ chú tâm vào việc chọn y phục ưng ý nhất để vội vã chạy đến cho kịp giờ Lễ đón mừng Con Một Thiên Chúa giáng thế làm người.

Trên đường vào trong Thánh Lễ chúng ta sẽ lại được gặp người này người nọ để tay bắt mặt mừng chào đón nhau. Thánh Lễ bắt đầu với những bài Thánh Ca Giáng Sinh quen thuộc làm rung động tâm hồn cho một số người hoặc làm vui tai, rạo rực trí nhớ cho phần đông chúng ta. Có thể chúng ta lại tiếp tục bị chi

phối bởi việc ngắm nhìn bao nhiêu sự thể nữa: từ quần áo, đầu tóc những người chung quanh cho đến nhìn hang đá và những trang trí trong cũng như chung quanh nhà thờ. Sau Thánh Lễ chúng ta lại tiếp tục nói cười hàn huyên với bao nhiêu người thân quen... và ai nấy ra về. Có thể lại tiếp tục việc ăn uống mừng giáng sinh, hoặc nếu trễ thì có người đi ngủ rồi ngày mai lại tiếp tục chuẩn bị đi tham dự Thánh Lễ ngày Giáng Sinh. Quay đi quần lại tới ngày Boxing Day với shopping giá hạ rẻ người ta chen chúc nhau. Chúng ta cũng được thư giãn nghỉ ngơi sau một năm làm việc vất vả. Chẳng bao lâu Mùa Chay lại đến, nhưng người Việt Công Giáo lại còn dịp Lễ Tết Giao Thừa trước mùa Phục Sinh.

Tất cả những sự kiện vừa kể ra đều rất tốt cho cuộc đời của mỗi người chúng ta. Sống trong một xã hội đa văn hóa, văn minh và đầy đủ vật chất của thời đại chúng ta đang sống thì những điều vừa kể trên quả là tốt lành so với những quốc gia còn nghèo khổ và bất công không nhân quyền và thiếu vắng sự công lý và bình đẳng như quê hương Việt Nam của chúng ta.

Nếu chúng ta suy tư thêm để cảm nhận ra rằng là những Kitô Hữu chúng ta đang sống niềm hy vọng của đức tin ấy như thế nào? Nỗi niềm MONG ĐỢI nơi Mùa Vọng và sự đón mừng Ngôi Hai Thiên Chúa Nhập Thể nơi mỗi người chúng ta đã và đang ra sao? *Thật sự Thiên Chúa đã Giáng trần và cư ngụ nơi đời sống mỗi ngày*, hay nói đúng hơn, *Thiên Chúa đã Nhập Thể và hiện diện nơi chúng ta mỗi ngày chưa?* Nếu tôi đã trên 50 lần đón mừng Chúa Giáng Sinh rồi mà tôi vẫn cảm thấy không biết Chúa ra sao, tôi phải gặp gỡ Ngài như thế nào và nhất là cung cách sống của tôi chưa phản ánh được tình thương thân tương ái, nhân nghĩa, công bằng và thương yêu, tha thứ, cảm thông cho tha nhân như Thiên Chúa nhân từ đầy lòng thương xót thì có lẽ tôi cần hãy nên dừng lại, suy tư và định ra cho mình một cách sống xứng đáng hơn trong ân sủng của Chúa. Mừng đón Chúa Giáng Sinh Nhập Thể đã bằng ngần ấy năm trời rồi mà tâm hồn tôi vẫn trống rỗng, vẫn xa vắng Chúa, vẫn chỉ biết đọc Kinh như vẹt thay vì cầu nguyện cách chân tình với Chúa; vẫn chưa lan tỏa được lòng nhân ái của Chúa đến với tha nhân thì đáng làm cho tôi hồi tâm suy tư thật.

Hầu hết mọi Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam ở khắp nơi đều tổ chức những ngày tĩnh tâm với các bài giảng đặc biệt theo chủ đề. Trong chúng ta cũng còn biết bao nhiêu người qua những tiện nghi của ngày nay có thể nghe được biết bao nhiêu bài chia sẻ rất hữu ích trên các Youtube. (Tuy nhiên cũng cần phải lựa chọn bởi vì cũng có những Youtube gây ra hoang mang, phản nghịch tinh thần của Phúc âm Chúa Giêsu, bị quan hơn là niềm hy vọng của đức tin). Nhưng đi tham dự tĩnh tâm và nghe các bài giảng xong, rồi nào là cũng xếp hàng đón nhận phép Hòa Giải... nhưng dường như sự chuẩn bị đó chưa thức tỉnh, chưa có hiệu lực nơi tâm hồn của chúng ta. Có thể đó chỉ là thói quen Cộng Đoàn giáo xứ làm sao mình làm vậy cho qua. Bởi vì chúng ta đã làm như vậy biết bao nhiêu năm nay rồi thế mà tâm hồn của chúng ta nơi mùa Giáng Sinh 2017 này có khác gì hơn chăng? Có thắng tiến được chút gì? Tức là nếu chúng ta *có ước muốn và thật lòng MONG ĐỢI* Chúa đến để **NHẬP THỂ CƯ NGỰ** nơi tâm hồn của chúng ta, mỗi người chúng ta có rất nhiều cơ hội, cách thế và sự hướng dẫn về tâm linh để qua đó ơn Chúa Thánh Thần giúp hướng dẫn chúng ta nên chuẩn bị tâm hồn, sẵn lòng đón nhận Con Thiên Chúa Nhập Thể vào tâm hồn và để cho Ngài lớn lên, sinh động và lan tỏa ra như thế nào nơi đời sống thường ngày của chúng ta.

Đối với nhiều người chương trình của đời sống hàng ngày đã làm cho đời sống đức tin khó khăn hơn. Chúng ta có rất nhiều lý do để thoái thác việc sống niềm tin nơi đời sống thường nhật. Nhưng thật ra Ngôi Hai Con Thiên Chúa Nhập Thể là để cho mỗi người chúng ta được sống trọn vẹn, sống tràn đầy, sống sung mãn trong ân sủng của Ngài ở bất cứ hoàn cảnh và trạng thái nào. Phần đông chúng ta đang sống trong sự thiếu thốn trầm trọng về đời sống tâm linh. Bởi vì sống trong tình trạng nghèo nàn vô ý

thức về Ân Sủng của Chúa đã làm cho đời sống vật chất nơi xã hội và gia đình càng ngày càng trở nên chán nản, lạc lõng, vô ý nghĩa và suy sụp. Tình trạng gia đình gặp khó khăn, con cái xa lánh cha mẹ chỉ vì việc bị bắt đi Lễ. Tình vợ chồng bị rạn nứt, nạn ly dị, con cái chối bỏ đức tin không còn muốn nhận biết Thiên Chúa của cha mẹ mình. Họ hàng đôi bên dùng lời ăn tiếng nói cấu xé lẫn nhau với không biết bao nhiêu điều. Bên ngoài láng giềng, công ăn việc làm, sự công bằng trong xã hội cũng không được tôn trọng. Người ta có thể dùng mọi thủ đoạn để lừa gạt, phản bội, làm tổn thương và chà đạp danh dự của nhau để đạt mục tiêu cho cá nhân mình.

Là những người Kitô Hữu Việt tộc trong mỗi Cộng Đoàn, Xóm Giáo, Hội Đoàn và gia đình, chúng ta được Chúa Giêsu mời gọi hãy là men là muối, là ánh sáng để lan tỏa Ân Sủng của Thiên Chúa, Đấng đã vì yêu thương nhân loại đã Nhập Thể để ở cùng và hướng dẫn giúp chúng ta sống trong an bình nơi chính tâm hồn mình. Được như thế ân sủng và sự hiện thân của Thiên Chúa đang cư ngụ nơi tâm hồn của mỗi người chúng ta sẽ tiếp tục ban tặng cho gia đình, cho Xóm Giáo, cho Hội Đoàn, cho Cộng Đoàn, Giáo hội và xã hội chúng ta những gì tốt hảo và tràn đầy hy vọng của hành trình sống đức tin của chúng ta. Để sống được như thế, tức là để cho Thiên Chúa thật sự Nhập Thể và cư ngụ nơi tâm hồn chúng ta. Mỗi người chúng ta *cần phải lội ngược dòng nước* với những gì xã hội đang ô ạt lôi kéo chúng ta vào qua những thương mại, báo chí, quảng cáo chỉ làm chi phối, mệt mỏi tâm thức, theo đuổi rượt mãi mà thi thể chúng ta vẫn chưa cảm thấy thỏa mãn trong lành mạnh. Hình như càng đi theo những gì xã hội vẫn mình đang mời gọi thì thi thể của chúng ta lại càng gặp nhiều những khó khăn và đời sống tâm linh của người Kitô Hữu chúng ta lại càng mai một.

Mùa vọng 2017 này mỗi người chúng ta thử hãy dừng lại, cắt bớt những gì không khẩn thiết, bỏ đi những gì chỉ gây thêm lo âu, tạm ngưng lại những gì chỉ làm rối trí, tâm bất an, tránh bớt đi những lời nói vu khống, đoán xét, bêu xấu; bớt đọc đi những tin nhảm nhí để thay vào đó một lời làm đánh động tâm linh. Giảm bớt những cử chỉ thái độ làm tổn thương đến tha nhân và nhất là những người thân thương trong gia đình, trong Giáo Khu, trong Hội Đoàn và cộng Đoàn. Để qua đó ít nhất chúng ta đang thật sự MONG ĐỢI Thiên Chúa NHẬP THỂ *cư ngụ, hiện diện nơi tâm hồn và đời sống của mỗi người chúng ta.*

Trong Mùa Vọng này, mỗi ngày thức dậy chúng ta hãy tự hỏi: hôm nay tôi hãy sống, hãy nói và hãy làm

nếu như thế nào để giống như Chúa Giêsu đã cư xử, đã làm. Chúng ta hãy đọc và suy tư một đoạn Phúc Âm trong ngày để nhắc nhở chúng ta về những điều mà Chúa Giêsu đã làm, đã thể hiện khi Ngài Nhập Thể Giáng Sinh làm người trong 33 năm tại dương trần này. Cứ như thế mùa Giáng Sinh 2017 này ít nhất mỗi người chúng ta đã thật sự suy tư, hồi tâm, mong đợi để giúp làm cho vị Thiên Chúa đã Nhập Thể và đang cư ngụ nơi tâm hồn mình được hiện diện, chiếu tỏa và ban sự tốt lành đến cho gia đình, cho mọi sinh hoạt hàng ngày và cho chính mình. Xin Ân Sủng Chúa giúp mỗi người chúng ta CẢM NGHIỆM được Thiên Chúa đã thật sự Nhập Thể và CƯ NGỰ giữa chúng ta và nhất là trong mỗi tâm hồn của chúng ta. Qua đó chúng ta cũng sẽ cư xử với tha nhân như chính Chúa vì Thiên Chúa cũng Nhập Thể và Cư Ngụ nơi người anh-chị-em của chúng ta.

(MaiTrang)